

PROGRAMA DE MÀ

Nikolai Lugansky —Wagner i Schumann

Palau Piano

Dijous, 7 de maig de 2026 – 20 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

EMAS
GESTIÓ AMBIENTAL
ISO 14001

AENOR
GESTIÓN
AMBIENTAL
ISO 14001

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Nikolai Lugansky, *piano*

I part

Robert Schumann (1810-1856)

Kinderszenen, op. 15 (Escenes d'infants)

Von fremden Ländern und Menschen (De llunyanes terres)

Kuriose Geschichte (Curiosa història)

Hasche-Mann (L'amagatall)

Bittendes Kind (Súplica infantil)

Glückes genug (Felicitat completa)

Wichtige Begebenheit (Esdeveniment important)

Träumerei (Ensomni)

Am Kamin (Al costat de la xemeneia)

Ritter vom Steckenpferd (El cavall de cartró)

Fast zu ernst (Massa seriós)

Fürchtenmachen (El papus)

Kind im Einschlummern (Nen adormint-se)

Der Dichter spricht (Parla el poeta)

Humoreske, en Si bemoll, op. 20

Einfach (Senzill)

Hastig (Apressat)

Einfach und zart (Simple i delicat)

Innig (Íntim)

Sehr lebhaft (Molt animat)

Miteinigem Pomp (Amb certa pompa)

Zum Beschluss (Tancament)

II part

Richard Wagner (1813-1883)

Quatre escenes d'El capvespre dels déus (transcripció de Nikolai Lugansky)

Duet d'amor de Siegfried i Brünnhilde. Pròleg

El viatge de Siegfried pel Rin

Marxa del funeral de Siegfried. Acte III

Final: Immolació de Brünnhilde. Acte III

“Mort d'amor d'Isolda”, de l'acte III de *Tristany i Isolda*
(transcripció de Franz Liszt)

Durada del concert:

Primera part, 55 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 45 minuts.

La durada del concert és aproximada

#piano #músicauniversal

Benvingut/da!

És el teu primer concert
de música clàssica
al Palau?

Consells per gaudir
de l'experiència!

Poema

Així

Com

qui empelta una figuera que era borda i s'hi
asseu a llegir fins que fa ombra.

Així és com tu sabies estimar-me.

Mireia Calafell

Aquesta sang (Cafè Central, 2024)

Avançament de temporada
2026–2027

Palau
de la Música
Catalana

—Palau 100

DL, 26.10.26
London Philharmonic & Gardner
— Brahms i Sibelius

DC, 04.11.26
Ensemble Pygmalion & Pichon
— *Missa en Do menor* de Mozart

DL, 23.11.26
Hong Kong Philharmonic Orchestra
& Peltokoski
— Mozart i Bruckner

DT, 01.12.26
Accademia Nazionale di Santa Cecilia
& Harding
— Txaikovski i Brahms

DC, 13.01.27
Andsnes, Philharmonia Orchestra
& Salonen
— Beethoven i Bruckner

DL, 25.01.27
Deutsche Radio Philharmonie & Pons
— Wagner i Strauss

DJ, 11.02.27
Batiashvili, Royal Concertgebouw
Orchestra & Mäkelä
— Schumann, Sibelius i Dvořák

DJ, 18.03.27
Passió segons sant Mateu de Bach,
amb Rattle
— Zürcher Sing-Akademie
& Freiburger Barockorchester

DC, 07.04.27
Capuçon, Nederlands Philharmonic
& Viotti
— Dvořák i Txaikovski

DJ, 08.04.27
Budapest Festival Orchestra & Fischer
— *Simfonia núm. 9* de Beethoven

DC, 28.04.27
Perianes, San Diego Symphony Orchestra
& Payare
— Ortiz, Schumann, Bernstein i Bartók

DT, 25.05.27
Faust, Queyras, Schiff, The Constellation
& Gardiner
— Beethoven

DG, 30.05.27
Orfeó Català, Orquestra Simfònica del
Gran Teatre del Liceu & Puig
— *Elies* de Mendelssohn

Abonaments ja disponibles a partir de 266 euros.
Abonaments a la carta a la venda a partir de l'11 de maig
i entrades individuals a partir del 18 de maig.

Més informació a palaumusica.cat i a Taquilles del Palau.

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

El pianista Nikolai Lugansky, que torna al Palau després de deixar-hi un record inesborrable la temporada 2015-16 amb l'Orquestra Gulbenkian. Ara ho fa en un format íntim i proper, carregat de lirisme. Intèrpret de capçalera de l'escola russa, Lugansky comparteix protagonisme amb dos titans romàntics alemanys, Schumann i Wagner, dels quals interpretarà obres contraposades que reflecteixen tota l'expressivitat de la música de l'època.

Quines són les claus del concert?

El programa proposa un mural d'emocions que mostra algunes de les vessants estètiques més característiques del segle XIX: la nostàlgia amb els records tendres que evocuen *Escenes d'infants, op. 15* o els estats d'ànim tan oposats com l'alegria, la passió, el somni i la foscor pels quals transita *Humoreske, op. 20*, totes dues de Schumann. Per una altra banda, l'epopeia wagneriana que emana de les escenes d'*El capvespre dels déus* traslladant el drama èpic de l'òpera al piano (arranjades pel mateix Lugansky) i la tragèdia de la "Mort d'amor d'Isolda", escena final de *Tristany i Isolda*, també de Wagner, en la cèlebre transcripció de Liszt.

A què he de parar atenció?

Escenes d'infants són records d'un adult mirant cap a la seva pròpia infància: tretze petites peces senzilles i molt emotives. Schumann les va escriure inspirat per un comentari de la seva futura esposa, Clara Wieck, que li va dir que de vegades semblava un infant. *Humoreske, op. 20* és com una muntanya russa emocional que salta de l'eufòria a la malenconia en segons: de vegades alegre, de vegades apassionada, però sempre impredecible.

Les transcripcions per a piano de les escenes d'*El capvespre dels déus* són extremadament difícils (virtuosisme rus en estat pur!) i impressionen perquè materialitzen tota la densitat simfònica de l'orquestra wagneriana. La "Mort d'amor

d'Isolda" és un clàssic absolut del segle XIX: Franz Liszt, que era el sogre de Wagner i el seu promotor més important, aconseguí que el piano "canti" i creixi en intensitat fins al clímax final imitant la veu de la soprano i de la massa orquestral.

Sabies que...

Liszt va compondre moltes transcripcions de les òperes més populars del segle XIX, i això va permetre que les seves melodies arribessin al gran públic quan encara no existien els enregistraments. A més, les feia servir com un vehicle de pur espectacle, és a dir, adaptant temes amb un virtuosisme extrem que només ell podia tocar, per enlluernar el públic. Era, en tot cas, la seva manera de retre homenatge als seus col·legues compositors i demostrar que el piano era capaç de replicar tota la potència i els colors d'una orquestra simfònica completa.

Forma part del
**Cercle
d'Abonats
del Palau**

Més que un abonament:
un compromís amb la cultura

Uneix-t'hi ara!

Comentari

La música acostuma a oscil·lar entre dir i suggerir, entre la comunicació d'un sentit articulat i la immediatesa d'un impacte que desborda qualsevol significació. Fins i tot quan fan servir el llenguatge conceptual, composicions –dotades, a vegades, d'un caràcter programàtic– com les *Escenes d'infants* no descriuen literalment un món, sinó més aviat una manera de mirar-lo. Robert Schumann hi recrea la infantesa des de la memòria adulta: cada peça és una miniatura on la simplicitat queda subtilment desplaçada per girs harmònics inesperats, silencis expressius i una respiració gairebé parlada. Títols tan evocadors com “*Träumerei*” (Ensomni) traslladen un estat d'ànim remissiu, entre el record i la invenció. Aquesta ambigüitat, que reuneix allò viscut i allò imaginat, insufla vida –i veritat– al cicle.

A la virtuosa *Humoreske*, op. 20 el mateix Schumann porta més enllà aquesta escriptura fragmentària. Composta un any després, el 1839, la peça consta de set seccions que no són assenyalades de forma explícita, excepte la de tancament (“*Zum Beschluss*”). Sota una aparença falsament capriciosa o improvisada, l'obra amaga una arquitectura precisa, feta de contrastos, interrupcions i canvis de caràcter que no sempre es resolen, com tantes vegades en l'opus schumannianà. El terme “humor” no s'hi entén només des de la lleugeresa, sinó que testimonia l'oscil·lació afectiva: passatges d'una delicadesa extrema conviuen amb esclats impetuosos i seccions on la línia melòdica sembla desfer-se en murmuris. Especialment reveladora és la presència de veus internes: allò que no s'expressa conviu amb l'expressat, com si la música pensés en veu baixa.

El salt cap a Richard Wagner implica també un canvi de matèria sonora: de l'aforisme pianístic a la continuïtat dramàtica, amb una extensió i grau de detall que esdevenen representatius de l'acció. Les *Quatre escenes d'El capvespre dels déus* en la versió de Nikolai Lugansky s'inscriuen en una pràctica lliure i creativa de la transcripció, cultivada per Liszt en les famoses “paràfrasis”. Aquí el material wagnerià –leitmotiv, progressions, passatges agonístics– és reordenat per l'artista convidat amb una lògica pròpia, pensada específicament per al piano. Això implica decidir què es manté i què es transforma en cadascuna de les escenes: línies que a l'original pertanyen a famílies instrumentals diferents es fusionen en una sola textura, mentre que els clímaxs són plantejats des d'una lògica pianística.

En la versió de la “Mort d'amor d'Isolda” signada per Franz Liszt el 1870 –any en què la seva filla Cosima es casà amb Wagner–, el piano esdevé un laboratori

d'orquestració. Més que pretendre substituir la massa sonora, busca revelar per altres mitjans la seva energia interna. Així, Liszt no es limita a traslladar línies vocals i harmòniques; reorganitza les capes per fer perceptible, amb dues mans, l'expansió i la resolució del cromatisme wagnerià. La tensió acumulada al llarg de l'òpera es concentra en aquesta escena final, un cop mort Tristany, amb la transfiguració d'Isolda que l'amor habilita. L'escriptura combina densitat sonora i capacitat de suspens, tot reforçant la vibració interna des de la dialèctica –sense resolució– que articula desig i vida, i que apunta més enllà, cap a l'eternitat.

Jacobo Zabalo, doctor en humanitats

Essència Palau

Flors, fragàncies
i Modernisme:
un passeig sensorial únic

Reserva ara
la teva visita!

Biografia

Nikolai Lugansky, piano

©Elisaveta Parfenova

És reconegut per les seves interpretacions de Serguei Rakhmàninov, Serguei Prokófiev, Frédéric Chopin i Claude Debussy. Ha rebut nombrosos premis, tant per gravacions com pel seu mèrit artístic.

Col·labora habitualment amb directors de renom, com Kent Nagano, Yuri Temirkànov, Manfred Honeck, Gianandrea Noseda, Stanislav Kochanovsky, Vasily Petrenko i Lahav Shani, i és convidat per les principals orquestres internacionals, entre les quals la Berliner Philharmoniker, London Symphony Orchestra, Netherlands Philharmonic Orchestra, Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca i Orquesta Nacional de España.

Descrit per la revista «Gramophone» com *“el més innovador i meteòric dels intèrprets”*, Lugansky és un pianista d’una profunditat i versatilitat extraordinàries. És convidat habitualment als festivals més prestigiosos del món, com els d’Aspen, Tanglewood, Ravinia i Verbier. Entre els seus col·laboradors en música de cambra destaquen Vadim Repin, Alexander Kniazev, Mischa Maisky i Leonidas Kavakos.

El 2023 va celebrar el 150è aniversari del naixement de Rakhmàninov amb cicles monogràfics al Théâtre des Champs Élysées i Wigmore Hall, i amb actuacions

arreu d'Europa, incloent-hi la Konzerthaus de Viena i la de Berlín, Bozar, Rudolfinum i Concertgebouw.

“L'excel·lència pianística de Lugansky és extraordinària: amb els anys, la seva sonoritat s'ha ampliat i densificat, i la seva paleta sonora s'ha enriquit encara més a mesura que la seva personalitat musical s'ha afirmat. [...] Viu plenament l'instant i la seva projecció dins el conjunt de l'obra, que fa accessible: ho escolta tot i ens ho fa escoltar sense explicar-ho, deixant que la música flueixi sense interferències” («Bachtrack»).

Entre els moments destacats de la darrera temporada figuren col·laboracions amb formacions com l'NHK Symphony Orchestra de Tòquio (amb Dutoit com a director), St. Louis Symphony Orchestra (Denève), NDR Radiophilharmonie Hannover (Kochanovsky), Brussels Philharmonic (Ono), Orchestre Philharmonique de Radio France (Peltokovsky), Konzerthausorchester de Berlín (Valčuha), Philharmonia Orchestra de Londres (Rouvali) i Orquestra Sinfônica do Estado de São Paulo (Alsop), així com recitals al Teatro alla Scala, Théâtre des Champs Élysées, Konzerthaus de Viena, Wigmore Hall, Arts Center de Seül, Tonhalle de Zúric, Oxford Piano Festival o Piano a Lió, entre molts d'altres.

Els moments destacats de la temporada 2025-26 inclouen col·laboracions amb la Deutsche Kammerphilharmonie de Bremen (Rhorer); Orchestre National de Lilla, amb motiu de l'aniversari de Ravel (Weilerstein); Oslo Philharmonic (Stutzmann); Bern Sinfonieorchester (Petrenko); Euskadiko Orkestra Sinfonikoa (Valčuha), Deutsches Symphonie-Orchester de Berlín (Denève), i NDR Elbphilharmonie Hamburg (Kochanovsky). La seva agenda inclou també gires internacionals, amb la Filarmonica della Scala (Chung) a Corea, amb la Sinfonieorchester de Lucerna (Sanderling) a Itàlia i una gira de recitals per la Xina i Itàlia.

Entre els recitals i festivals destaquen compromisos al Tsinandali Festival (Noseda), Esprit du Piano de Bordeus, Boulez Saal de Berlín, Théâtre des Champs Élysées, Auditorio Nacional de Madrid, aquest al Palau de la Música Catalana, i al Wigmore Hall i Verbier Festival.

Lugansky és artista exclusiu del segell Harmonia Mundi. El seu darrer disc, dedicat a Robert Schumann, es va publicar el febrer del 2026; la gravació *Richard Wagner* va ser distingida com a Editor's Choice del mes de maig, inclosa entre els millors discos de música clàssica de l'any per «Gramophone» i guardonada amb el Premi Abbiati del Disc 2024 en la categoria de repertori solista. El seu àlbum *Rachmaninov: Études-tableaux; 3 pièces* va rebre el Choc de l'Année 2023 (de música

clàssica) i el Gramophone Editor's Choice el març del 2023. Mentre que *Rachmaninov: 24 Preludes* (2018) va ser àmpliament elogiat per la crítica, i *César Franck, Préludes, Fugues & Chorals* (2020) va obtenir el Diapason d'Or.

Entre altres distincions per les seves nombroses gravacions anteriors destaquen el Diapason d'Or (per les *Sonates per a piano* de Rakhmàninov) i el Gramophone Editor's Choice (per les obres de Grieg i Prokófiev, amb Kent Nagano i la Deutsches Symphonie-Orchester de Berlín).

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

També et pot interessar...

Palau 100

Dimecres, 27.05.26 – 20 h

Sala de Concerts

—Escena final de *La Valquiria* de Wagner

Ingela Brimberg, soprano

Hanno Müller-Brachmann, baix

Budapest Festival Orchestra

Iván Fischer, director

R. Schumann: *Simfonia núm. 3, en Mi bemoll major, op. 97*

R. Wagner: escena final de l'acte III de *La valquíria*

Preus: de 28 a 150 euros

Mecenes d'Honor

Agrolimen^{TM}

GRUPO euromadi

Sabadell
Fundació

Damm
Fundació

FUNDACIÓ Gandara

Fundació "la Caixa"

Fundació Grup Farmacèutic Salvat

Occident
Fundación

Santander
Santander
Fundación

HAVAS

Ibercaja

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

Telefónica

The NANDO and EISA PERETTI foundation

Mecenes Protectors

artyplan®

CASA CUPRA
SAVAL

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

camins.cat

COL·LEGI DE FARMACÈUTICS DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

endesa

eurofragance

exea
impact

The Puig Family
Foundation

factorenergia

Fundació FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Fundación Dvesta

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic®

MITSUBISHI
ELECTRIC
Changes for the Better

moventia

Nestlé

VEOLIA

Mecenes col·laboradors

ac marca
Advancing in Care

aena
aeroports per a tu

CARDONER
GROUP

CHRISTIE'S
INTERNATIONAL REAL ESTATE
BARCELONA

Coca-Cola

Deloitte.

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

GRAU
joeriagrau.com

REIG JOFRE

savills

Mitjans Col·laboradors

ara

EL PAÍS
SEIZ CATALUNYA

el Periódico

EL PUNT AVUI⁺

FGC
Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya

LAVANGUARDIA

EUROPA FM

RAC1

SÀPIENS

the NEW BARCELONA POST

TMB
Transportes Metropolitanos de Barcelona

3cat

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Centre Odontològic Dígest – Colonial SFL – Fundació Antoni Serra Santamans – Fundació Castell Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia – Illy – L'Illa Diagonal – Quadis – Saba – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión – Sesé – Soler Cabot

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Lluís Carulla Font – Amb. Prof. Mark Dybul i Mr. Jason Claire – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Isaac Martín Salvà – Juan Molina-Martell Ramis – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

